

ÇALIŞMAK BENİ DİNÇ TUTUYOR

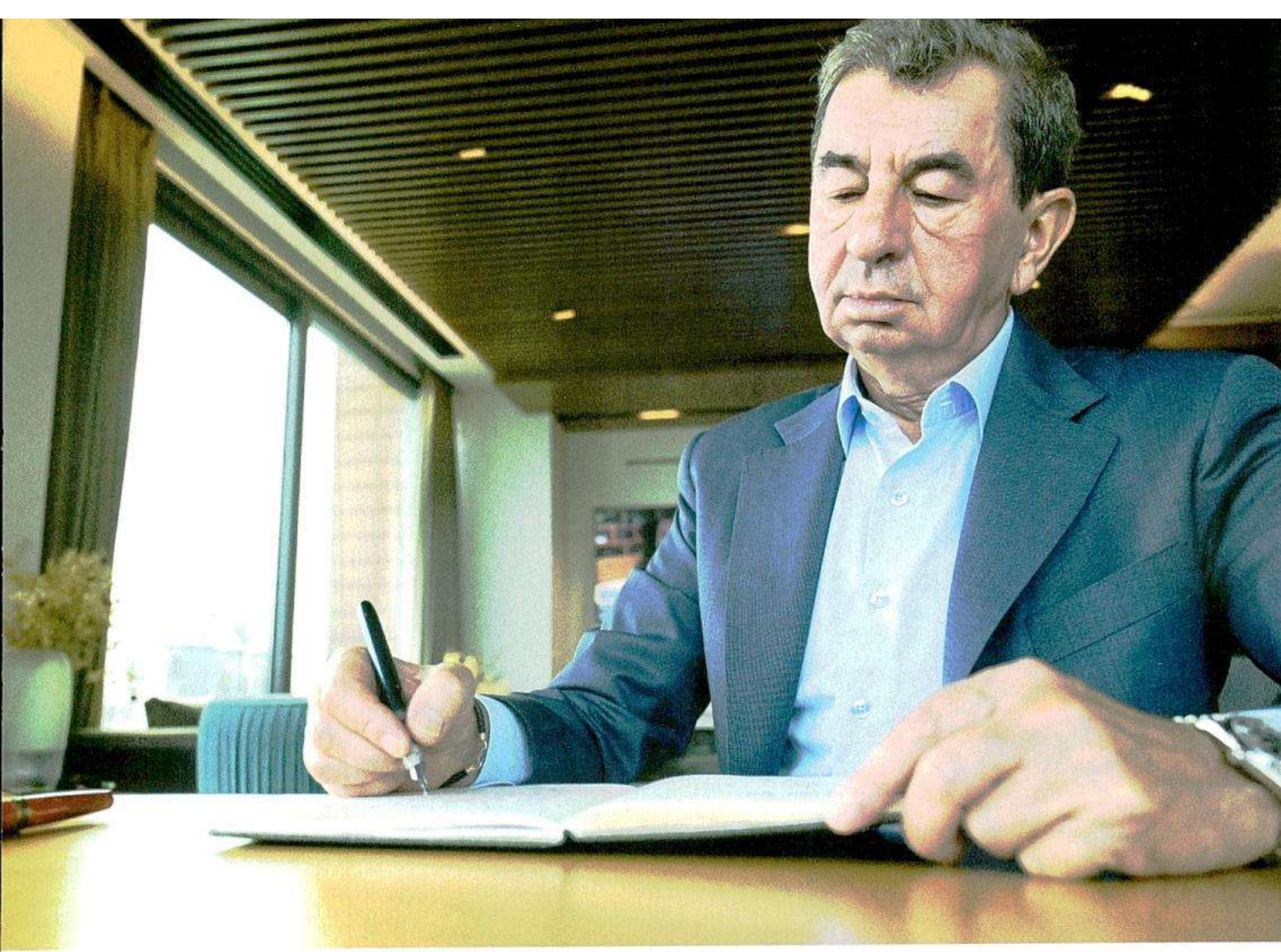
DOĞANLAR HOLDİNG YÖNETİM KURULU BAŞKANI DAVUT DOĞAN, DÜNYAYI 100 KEZ TURLAYABİLECEK KADAR SEYAHAT EDEN, DENEYİMLERİNİ KAĞIDA DÖKÜP KİTAPLAŞTIRAN, KLASİK ARABALARA MERAKI İLE BİLİNEREN BİR İŞ İNSANI. GEÇEN YIL YENİDEN ÖĞRENCİLİK HAYATINA DÖNEN VE FELSEFE OKUMAYA BAŞLAYAN DOĞAN, SAĞLIKLI YAŞ ALMAK İÇİN YÜZME VE YÜRÜYÜŞE DE ZAMAN AYIRIYOR. SON ZAMANLARDA RAP MÜZİĞE MERAK SALAN DOĞAN, BU ARALAR EN ÇOK CEZA VE EZHEL DİNLEDİĞİNİ ANLATIYOR.

Mustafa Orhun Çetin / Fotoğraflar: Kutup Dalgakıran

1 970'lerde babaları Hacı Ali Doğan tarafından temelleri atılan Doğanlar Holding, sonrasında altı kardeşin bin bir emekle kurdukları ilk mobilya atölyesinden inşaat, perakende ve enerji dahil dört sektörde 10 markayla yurt içi ve dışında hizmet veren bir yapıya büründü. Bu yapının başında, yani yönetim kurulu başkanlığı koltuğunda ise kardeşlerin en büyüğü olan Davut Doğan oturuyor. Aile anayasasına göre koltuğu devretme zamanı yaklaşan Davut Doğan'ın holdingi halka açmak ise son hayali. "Çalışmak beni dinç tutuyor" diyen Doğan'ın son zamanlarda en büyük meşgaleleri ise okumak ve yazmak. Son kitabı Altın Bulmadan Zengin Olunmaz ile birlikte bugüne kadar dört kitap yazan Doğan, geçen yıl ikinci bir üniversite bitirmeye karar veriyor ve felsefe okumaya başlıyor. Öte yandan, "Bu ünvan, bugüne kadar aldığım tüm ödüllerden daha anlamlı ve beni daha da motive etti. Bu başarı sadece benim değil, tüm Doğan ailesinin başarısıdır" açıklamasıyla Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi İşletme Bilimi Alanında aldığı Fahri Doktora ünvanına verdiği değeri de gösteriyor. Doğan Ailesi'nin 'ağabeyi' Davut Doğan ile hem piyasaya çıkan yeni kitabını hem de hayatına dair detayları konuştuk.

Çocukluğunuz nerede geçti? Bize yıllardan bahsedebilir misiniz?

Çanakkale Biga'da Bademlik diye bir mahalle var. Kenar mahalle, böyle merkezden uzakta, tepeden bakıyorsun şehre. O zamanlar babam, üç kardeşi ile beraber yapmışlar evi. İki amcamdan biri fabrikada işçi, diğeri de at arabacılığı yapıyor. Babam da pazarda yağ satardı. Bu evde köyden gelip üç kardeş, üç aile bir arada yaşamışlar. Aslında son kitapta yazmadığım için sonrasında pişman oldum. Babam, daha bir yaşındayken yetim kalıyor. Hayatı da buna göre şekilleniyor. Ama o yıllarda babamların yaptığı evde, net hatırlıyorum, altı kardeş aynı odada yatardık. Tahta bir

ranza yaptırmıştı babam. Duamızı eder, sonra da birbirimize sarılarak yan yana yatar uyurduk.

Altı kardeş, kenar mahalle... Böyle bir ortamda güzel oyunlarınız da vardır. Neler oynardınız?

Sıfır maliyetli bir oyunumuz vardı. Bir tane ağaç dalı, bir taş... Onu kaldırıp vurup oynardık. Çelik çomak diyorlardı. Sonra bilye. En lüks oyunumuz misketti. Bir zaman sonra plastik, telli arabalar çıktı. Şoför olurduk. Bir de ben mahallede Kartal Spor diye bir takım kurmuştum. Demek liderlik özelliğim o zaman da varmış.

Beşiktaşlı mısınız yoksa?

Yok, takımın adının nereden geldiğini hiç hatırlamıyorum. Ben Fenerbahçeliyim. Hatta o zamanlar Ogün (Altıparmak) diye efsane bir futbolcumuz vardı. Herkes o olurdu. Kafayla güzel goller atardı. Benim de kafama öyle yerleşmiş ki büyük çocuğumun

Doğan, "Ben mahallede Kartal Spor diye bir takım kurmuştum. Demek liderlik özelliğim o zaman da varmış" diyor.

ismini Ogün koydum. Mecbur o da Fenerbahçeli oldu. Bütün ailemiz öyledir.

Liseyi de yatılı okudunuz sanırım. O nasıl gelişti?

Aslında lisede birinci sınıfa başlamıştık. Arkadaş gazetedede ilan görmüş. Tesadüf yani. Eskişehir'de TCDD okuluna öğrenci alınacak. "Babanı kandır, gidip sınava giririm. Bir de gezelim" dedi. Babamın da o zamanlar taksi durağında taksisi var. Şoför işletiyor. Ona söyledi, taksiiyle Eskişehir'e gittik. Gezmişken üç arkadaş sınava da girdik sonra sonuçlar bir geldi. İki kişi kazanmışız. Test yoktu o zamanlar kompozisyon yazdırmışlardı. Ben de Atatürk'le ilgili çok güzel bir kompozisyon yazmıştım. Önceki yıllarda öğrenciliğim kötüdür aslında ama Eskişehir'e gitmek iyi geldi. Güzel bir çevrem vardı, o da beni disipline etti.

Artık devasa bir yapının koltuğundasınız. Bir gününüz nasıl geçiyor? Özel hayat-iş dengesini nasıl sağlıyorsunuz?

Ben çok evci biriyimdir. Mesela altı gibi evde olurum. Yaz olsaydı havuza giderdim. Ama kış ayı... Haberleri izlerim. Bir de son beş yıl kitapla uğraştım. Tabii sürekli değil. Bazen hiç ilgilenemediğim zamanlar da oldu. Ama son sekiz aydır bilfiil her akşam çalıştım evde. Ben kitabı kendim yazdım. Destek almadım. Bir de felsefe okuyorum, ayın başında sınavlarım vardı onlara hazırlandım. O yüzden

Doğan Ailesi iki kuşak birarada

Çanakkale Bigalı olan Davut Doğan, babası Hacı Ali Doğan ve 5 kardeşiyle. O yılları şöyle anlatıyor: "Babamların yaptığı evde, altı kardeş aynı odada yataydık. Tahta bir ranza yaptırmıştı babam. Duamızı eder, sonra da birbirimize sarılarak yan yana yatar uyurduk."

bu süre hep okumak-yazmak ile geçti diyebilirim. Onun dışında maçları severim hemen hemen her maçı izlerim televizyonda. Haftada 2-3 akşam da yürüyüş yapıyorum.

Aileyle yaptığınız ritüelleriniz var mı?

35 yıldır, evlendiğimden beri her pazar sabahları kahvaltı için et kavurma yaparım. Sevdikleri için çocuklar da geliyor. Yemek yapmayı severim ama mutfakta değilim sürekli. Çocuklara evlenirken şart koştum. Aynı binadayız, hemen hemen her gün çocukları görüyorum ama "Haftada en az bir gün torunlarla da görüşeceğiz" dedim. İyi vakit geçiriyorum onlarla. İki oğlum, üç de kız torunum var. Bazen cumartesi, bazen pazar gelirler. En son biri bale öğreniyor diye başımıza bale hocası kesildi. Gösteriyor bana nasıl yapacağımı, yanlış yapınca da "kır bacaklarını" diyor. Biri beş yaşında daha. Diğeri de sekiz yaşında, konuşuyoruz onunla. Bazen kurt masalındaki kurt yapıp bağlıyorlar beni. Her defasında farklı bir şeyle çıkıyorlar. Şakalaşyoruz, kızmamak, sınırlamamak lazım çocukları.

Biraz da seyahatlerden bahsedelim. Kitabınızda dünyayı 100 kere dönecek kadar hem yurt içinde hem yurt dışında gezdiğinizi yazdınız. Gittiğiniz en güzel yerler nerelerdi ve gitmediğiniz, hayalinizde bir ülke var mı?

Küba'yı çok istedim. Oraya gidemedim henüz. Onun dışında öyle aklımda olan, gitmem gerek diye düşündüğüm bir yer yok. İspanya ve Portekiz dışında tüm Avrupa'ya gittim. Çocuklarla da tatil için gitmek lazım. Mesela Brezilya sahili çok güzel. Hollanda çok hareketli. Bir de Japonya çok etkilemişti beni. Teknolojisi, düzeni... Şehirlerinde kirlilik yok. Makedonya, Arnavutluk gibi yerleri de

Çocuklarım evlenirken onlara şart koştum, "Haftada en az bir gün torunlarla görüşeceğiz" dedim. İyi vakit geçiriyorum onlarla.

seviyorum. İşimiz sağ olsun geziyoruz. Fuarlar, bayi açılışları... Senegal'i çok severim. 65 ülkeye gittim bunların 40'ı Cumhurbaşkanımız ile oldu.

Kardeşlerinizle ortakısınız. Nasıldır aranız?

Ben memurluktan gelmeyim. Kurumsal bir yapıdan gelmek avantaj oldu. İşleri kurduk hepimiz istediğimiz gibi davranıyoruz, kasadan para çekiyoruz. Bu böyle olmaz dedim. Hepimize bir görev bir düzen oluşturduk. İsmail üretime, Şadan lojistiğe, Adnan pazarlamaya, diğerleri de mağaza açıldıkça işin başına. O dönem "Liseyi bitirene mağaza açıyoruz" dedik. Bekir bitirdi ilk gün mağazayı açtı.

Dört kitap yazdınız bugüne kadar. Peki yazma işine nasıl başladınız?

Ben hep gazeteci olmak istedim. Zaten iki kitabım yazdığım köşe yazılarının derlemesi. Çok sevdiğim gazeteciler vardı dillerini severdim. Uğur Mumcu bunlardan biri. Onun gibi vurucu başlıklar atardım. Sonra Toktamış Ateş'e gönderirdim yazılarımı o bana yol gösterirdi. Eflatun'un sözü var, "Bu dünyadan sevdiklerinizi bırakıp gidebilirsiniz ancak bilgi ve birikiminizi bırakıp gitmeye asla hakkınız

yok" diye. Ben bundan etkilendim, bir şey öğreniyorsun. Bir kitap bin yıl kalabilir. Okusunlar öğrensinler istedim.

Babanız bir yaşında yetim kalmıştı. Onun hayatını etkiledi dediniz. Neler anlattı size, nasıl yol gösterdi?

Babam çok hayırseverdi. Ben o konuda çatıştım: "Çok para dağıtıyorsun, batıracaksın" diye. Kapınıza kim gelirse gelsin boş çevirmeyin derdi. Şimdi biz bu vasiyeti sürdürüyoruz hala. Her yıl mevlüdünü yaparız, alanda iş isteyene iş, aş isteyene aş verdiğimiz standlar açıyoruz. Annem de vefat edince bize bıraktığı daireleri vakfa bağışladık. Kız çocukları başta olmak üzere 200 öğrenciye deprem sonrası burs verdik. Okullar, camiler, çeşmeler ve kütüphaneler yapmıştık. Babam, "Ne verirseniz Allah size iki katını verir" derdi. Bu inancı bizim kafamıza da yerleştirdi. Onun için kim gelirse gelsin yardım etmeye çalışıyoruz.

Yazan biri de olarak sizi en çok etkileyen, en sevdiğiniz yazarlar kimler?

Daha çok köşe yazılarını okurum. İş dünyası kitaplarını da seviyorum. Sakıp Sabancı'nın, Vehbi Koç'un hayatlarını... Her birinden bir şeyler alıyor, öğreniyoruz. Üzeyir Garih'in de çok kitabını okudum. Onun ve İshak Alaton'un, iki mühendisin nasıl böyle iş yaptıklarını, süreçleri okumak çok önemli.

Hobileriniz neler? Bir koleksiyonunuz var mı?

Bir zamanlar her sene bir antika araba alayım istedim. Dört tane de aldım üst üste. Sonra onları koyacak yer sıkıntısı başladı. Biga'da duruyordu özledim getirttim. Garaj tuttuk fakat binemiyorsun ama yine bakımları da var. Sonra benim çocuk onları Biga'ya göndermiş. Fabrikanın bahçesinde duruyor. Şimdi Babalar Günü'nde hediye aldılar bana altı tane oldu. Bir de model araba koleksiyonum var. 50 tane oldu o da. Benim biriktirdiğimi görenler de getirmeye başladılar. Onlar da Biga'da ofiste duruyor.

Ben hep gazeteci olmak istedim. Zaten iki kitabımı yazdığım köşe yazılarının derlemesi.

Sporla aranız nasıl?

Havuz çok severim. Oturduğum sitede havuz olması güzel bir şey. Hafta sonu hiç çıkmam, devamlı sabah kahvaltısından sonra girerim. Bir saat yüzerim. Onun dışında 4-5 kilometre yürürüm. Bir de kendime belirlediğim 20 tane kültür fizik hareketim var. Vücudu diri tutuyor.

Bu sırada müzik de dinliyorsunuzdur. Nasıl bir listeniz var?

Son zamanlarda Rap müzik dinlemeye başladım. Yürürken kulaklıkla ritim için çok önemli. Ceza, Ezhel dinliyorum. Eskiler ile yenilerin yaptıkları düetleri dinlerim kafamı dağıtıyor. Ama eskilere gidersek bizim oraların bir türküsü vardır: Çemberimde Gül Oya. Sevdiğimiz bir türküdür. Annemle birlikte söylerken videomuz da var.

Emeklilik hayaliniz var mı?

Normalde aile anayasamıza göre 65'e çıkardık yönetim kurulu başkanlığını devretme yaşını. İhtiyaç olursa ben yine çalışırım ama şirkette kalıp icraya karışsam da danışmanlık yapabilirim. Holdingi halka açmayı istiyorum. Son hayalim bu benim. Ama bu önümüzdeki sene olacak gibi. Kardeşlerle oturur bir müzakere ederiz. Gün gelince bırakmayı bilmek lazım.

KISA KISA

Yaz tatili mi kış tatili mi: Yaz
Sizi çocukluğunuza götüren yemek: Anne köftesi
Favori tatil beldeniz: Ege Bölgesi
En çok görmeyi istediğiniz ülke-şehir: Küba
En son okuduğunuz kitap: IKIGAI
Unutmadığınız sinema filmi: Babam ve Oğlum
En son izlediğiniz dizi: Designated Survivor
Favori restoranlarınız: Balıkcı Abdullah, Bistro 33 İtalya
Çay mı kahve mi: Kahve
Apple Music mi Spotify mi: Spotify
Mustang mi Tesla mi: Mustang
Kahvaltı mı akşam yemeği mi: Kahvaltı
En son aldığınız elektronik eşya: Hava temizleyici
Yeni bir merakınız var mı: Ders çalışmak

